

ROZDZIAŁ I

OBRZĘDY BIERZMOWANIA

W CZASIE MSZY ŚWIĘTEJ

LITURGIA SŁOWA

20. Liturgia słowa odbywa się zgodnie z przepisami. Wszystkie czytania lub ich część można wziąć albo z Mszy danego dnia, albo z tekstów przeznaczonych na bierzmowania, zawartych w Lekcjonarzu i niżej podanych w rozdziale V.

21. Po Ewangelii biskup (i kapłani, którzy mu pomagają) siadają na przygotowanych krzesłach. Zależnie od miejscowego zwyczaju kandydatów do bierzmowania przedstawia proboszcz albo inny kapłan, albo diakon, albo katecheta w ten sposób: jeżeli to możliwe, każdego kandydata wzywa się imiennie i pojedynczo wchodzi oni do prezbiterium; jeżeli są to dzieci, prowadzi je jeden ze świadków bierzmowania albo jedno z rodziców. Kandydaci stają przed celebransem.

Jeżeli jest bardzo wielu kandydatów do bierzmowania, nie wzywa się ich imiennie, lecz ustawia w odpowiednim miejscu przed biskupem.

Kapłan: Czcigodny ojcze, Kościół święty prosi przeze mnie o udzielenie sakramentu bierzmowania zgromadzonej tu młodzieży (zgromadzonym tu wiernym) parafii N.

Biskup: Czy młodzież ta wie (wierni ci wiedzą), jak wielki dar otrzymuje (otrzymują) w tym sakramencie i czy przygotowała się (przygotowali się) należycie do jego przyjęcia?

Kapłan: Jestem przekonany, że wszyscy przygotowali się do bierzmowania, uczestniczyli bowiem przez szereg dni w słuchaniu słowa Bożego i wspólnej modlitwie oraz przystąpili do sakramentu pokuty.

Biskup: Droga młodzieży (Drodzy bracia i siostry), powiedzcie przed zgromadzonym tu Kościołem, jakich łask oczekujecie od Boga w tym sakramencie?

Kandydaci: Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad.

Wszyscy: Amen.

HOMILIA

22. Biskup wygłasza krótką homilię, w której wyjaśnia odczytane teksty i w ten sposób wprowadza kandydatów, ich świadków i rodziców oraz całe zgromadzenie wiernych w głębsze zrozumienie misterium bierzmowania. Może to uczynić słowami podanymi niżej lub podobnymi:

Czytamy w Dziejach Apostolskich, że Apostołowie, którzy zgodnie z obietnicą Chrystusa w dniu Pięćdziesiątnicy otrzymali Ducha Świętego, mieli władzę dopełniać działanie chrztu przez udzielanie Ducha Świętego. Gdy święty Paweł włożył ręce na niektórych ochrzczonych, zstąpił na nich Duch Święty i zaczęli mówić różnymi językami i prorokować.

Biskupi jako następcy Apostołów mają tę samą władzę i osobiście albo przez delegowanych kapłanów udzielają Ducha Świętego tym, którzy zostali już odrodzeni w sakramencie chrztu.

Chociaż obecnie przyjście Ducha Świętego nie ujawnia się przez dar mówienia językami, wierzymy, że otrzymujemy Ducha Świętego, który rozlewa w naszych sercach miłość Bożą, gromadzi nas w jednej wierze, obdarza różnymi powołaniami oraz w sposób niewidzialny uświęca i jednoczy Kościół.

Otrzymacie dar Ducha Świętego. Będzie on duchowym znamieniem, dzięki któremu staniecie się w doskonalszy sposób obrazem Chrystusa i członkami Jego Kościoła. Chrystus namaszczone Duchem Świętym w czasie chrztu, który przyjął od Jana, został posłany, aby wypełnić swoje dzieło i rozprzestrzeniać na ziemi ogień Ducha Świętego.

Wy, którzy zostaliście już ochrzczeni, a teraz otrzymacie moc Ducha Chrystusa i zostaniecie naznaczeni na czołe Jego krzyżem, powinniście wobec świata dawać świadectwo o Jego męce i zmartwychwstaniu, tak aby, według słów Apostoła, wasze życie było w każdym miejscu dobrą wonią Chrystusa. Jego mistyczne ciało, to jest Kościół, czyli lud Boży, otrzymuje od Niego różne łaski, a Duch Święty rozdziela je między chrześcijan, aby ciało mistyczne czyniło postępy w jedności i miłości. Bądźcie żywymi członkami tego Kościoła i pod przewodnictwem Ducha Świętego starajcie się służyć wszystkim za wzorem Chrystusa, który nie przyszedł, aby Mu służyli, lecz aby służyć.

A teraz, zanim otrzymacie Ducha Świętego, wspomnijcie na wiarę, którą wyznaliście na chrzcie świętym albo którą wasi rodzice i chrzestni wyznali razem z Kościołem w dniu waszego chrztu.

ODNOWIENIE PRYZRZECZEŃ CHRZCIELNYCH

23. Biskup zadaje pytania kandydatom do bierzmowania, mówiąc:

Pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się szatana, wszystkich jego spraw i pokus?

Kandydaci: Wyrzekam się.

Biskup: Czy wierzysz w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Jego Syna jedynego, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, którego masz dzisiaj otrzymać w sakramencie bierzmowania, tak jak Apostołowie otrzymali Go w dzień Pięćdziesiątnicy?

Kandydaci: Wierzę.

Biskup: Czy wierzysz w święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Kandydaci: Wierzę.

Do tego wyznania dołącza się biskup, głosząc wiarę Kościoła:

Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Zgromadzenie wiernych wyraża swoją zgodę odpowiadając:

Amen.

Jeżeli przemawiają za tym okoliczności, można tę formułę zastąpić inną, albo zaśpiewać pieśń, w której wspólnota jednogłośnie wyraziłaby swoją wiarę.

LITURGIA SAKRAMENTU

WŁOŻENIE RĄK

24. Biskup (wraz z kapłanami, którzy mu pomagają) stoi zwrócony do ludu i złożwszy ręce mówi:

Najmilsi, prosimy Boga Ojca wszechmogącego, aby łaskawie zesłał Ducha Świętego na te przybrane dzieci swoje, odrodzone już na chrzcie do życia wiecznego. Niech Duch Święty umocni je swoimi obfitymi darami i przez swoje namaszczenie upodobni do Chrystusa, Syna Bożego.

Wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu.

25. Biskup (i kapłani, którzy mu pomagają) wyciągają ręce nad kandydatami. Sam zaś biskup mówi:

Boże wszechmogący,
Ojcze naszego Pana, Jezusa Chrystusa,
który odrodziłeś te sługi swoje
przez wodę i Ducha Świętego
i uwolniłeś ich od grzechu,
ześlij na nich Ducha Świętego Pocieszyciela,
daj im ducha mądrości i rozumu,
ducha rady i męstwa,
ducha umiejętności i pobożności,
napełnij ich duchem Twojej bojaźni.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

NAMASZCZENIE KRZYŻMEM

26. Diakon podaje biskupowi święte krzyżmo. Kandydaci do bierzmowania pojedynczo pochodzą do biskupa albo jeśli przemawiają za tym okoliczności, biskup podchodzi do każdego kandydata. Świadek bierzmowania kładzie prawą rękę na ramieniu kandydata i podaje jego imię biskupowi albo kandydat sam podaje swoje imię.

27. Biskup zwilża wielki palec prawej ręki krzyżmem i kreśli nim znak krzyża na czole kandydata mówiąc:

N.,PRZYMIJ ZNAMIE DARU

DUCHA ŚWIĘTEGO.

Bierzmowany: Amen.

Biskup: Pokój z tobą.

Bierzmowany: I z duchem twoim.

28. Jeżeli w udzielaniu bierzmowania pomagają biskupowi kapłani, diakon lub ministranci podają biskupowi wszystkie naczynia z krzyżmem świętym, a biskup wręcza je kapłanom, którzy pojedynczo podchodzą do niego.

Kandydaci podchodzą do biskupa lub do kapłanów albo, jeżeli przemawiają za tym okoliczności, biskup i kapłani podchodzą do kandydatów i namaszcza ich w sposób podany wyżej (nr 27).

29. W czasie namaszczenia można śpiewać odpowiednią pieśń. Po namaszczeniu biskup (i kapłani) myją ręce.

MODLITWA POWSZECHNA

30. Następuje modlitwa powszechna

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

31. Po modlitwie powszechnej odbywa się liturgia eucharystyczna w zwykły sposób, z następującymi zmianami:

a) opuszcza się „Wierzę”, ponieważ odbyło się już wyznanie wiary;

b) niektórzy z bierzmowanych mogą się przyłączyć do niosących dary;

c) w Modlitwach eucharystycznych 1 – 3 dodaje się specjalną modlitwę wstawienniczą za bierzmowanych.

32. Bierzmowani dorośli, a jeśli przemawiają za tym okoliczności, także ich świadkowie, rodzice i katecheci mogą przyjąć Komunię pod obiema postaciami.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

33. Zamiast zwykłego błogosławieństwa na końcu Mszy udziela się błogosławieństwa w formie podanej niżej, albo odmawia się modlitwę nad ludem.

Bóg Ojciec wszechmogący, który was odrodził z wody i Ducha Świętego i uczynił swoimi przybranymi dziećmi, † niech was błogosławi * i sprawi, abyście zawsze byli godni Jego ojcowskiej miłości.

Wszyscy: Amen.

Jezus Chrystus, jedyny Syn Ojca przedwiecznego, który obiecał, że Duch prawdy zostanie w Kościele, † niech was błogosławi * i umocni w wyznawaniu prawdziwej wiary.

Wszyscy: Amen.

Duch Święty, który rozpalił ogień miłości w sercach uczniów, † niech was błogosławi, * zjednoczy i doprowadzi do radości Królestwa Bożego.

Wszyscy: Amen.

Biskup dodaje:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.

MODLITWA NAD LUDEM

Zamiast podanego wyżej błogosławieństwa można odmówić modlitwę nad ludem.

Diakon lub ministrant wzywa:

Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

Biskup wyciągnąwszy ręce nad ludem mówi:

Umocnij, Boże, to, co zdołałeś, i strzeż w sercach swoich wiernych darów Ducha Świętego, † aby nie wstydzili się wyznawać przed światem Chrystusa ukrzyżowanego * i z ofiarną miłością spełniali Jego przykazania. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

Biskup dodaje:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

Wszyscy: Amen.